

N:o 159.

▲f Herr **G. Silfverstolpe**: *Om sådant lagstadgande, hvarigenom åtskillig jernvägsmateriel förklaras kunna såsom fast egendom intecknas.*

Vi gå nu snart den tid till mötes, då ej mindre statens stambanor än äfven åtskilliga enskilda bolags jernvägsanläggningar af betydlig utsträckning vinna fullbordan. Vigten och nyttan af dessa kommunikationsmedel för alla grenar af vår industri behöfver ej mera bevisas. Den liflighet, hvarmed de begagnas och med hvilken man i alla orter sträfvar att tillegna sig dylika transportmedel, innebär i detta afseende bevis nog.

Att uppkomsten af bibanor, så många som möjligt, är af stor vigt, så väl för att gifva stambanorna sin fulla betydelse, som för de ortintressen, hvilka de närmast afse att gagna, ligger för öppen dag. Åtskilliga sådana hafva ock redan blifvit färdigbygda, andra äro under byggnad, och ännu flera afsedda att byggas.

En del af dessa hafva fått understöd af statsmedel, men alltmera tyckes man nu komma till den åsigten, att deras åstadkommande bör helt och hållet öfverlemnas åt den enskilda företagsamheten. Under sådant förhållande uppstår ofta svårighet att, äfven med en ganska stark teckning af stam-aktier, genom lån anskaffa felande medel för företagets utförande. Visserligen hafva en del bolag lyckats upplåna medel emot förpantning af jernbanan; men då bland jurister tveksamhet råder, huruvida vissa delar af jernbana, såsom syllar, skenor och vändskifvor, af lagliga myndigheter kunna komma att räknas för lösegendom eller fastighet, så möta stundom betänkligheter och hinder för en sådan pantförskrifning, och jernvägsbolagen betagas derigenom en eljest lätt utväg att begagna denna sin dyrbara egendom såsom säkerhet för byggnadslån.

Jag

Jag är öfvertygad att, om lagstiftningen i detta afseende räckte en hjälpsam hand åt den enskilda företagsamheten, hvarigenom intet rättsförhållande kunde rubbas, men väl framtida processer i anledning af redan gjorda pantförskrifningar möjligen förekommas, så skulle derigenom många ganska viktiga bibanors uppkomst och utförande underlättas och befordras, och vårt jernvägsnäts utsträckning till fromma för både staten och enskilde i hög grad fortskyndas.

Jag får derföre värdsamt föreslå,

att Riksdagen ville för sin del besluta ett lagstadgande, hvarigenom vid jernbanor ej blott den exproprierade jorden med derå bildad bank- och stationsplaner samt uppförda byggnader af hvad slag det vara må, utan äfven nedlagda syllar, skenor och vändskifvor må förklaras kunna såsom fast egendom till långifvares säkerhet lagligen intecknas.

Om remiss till Lag-Utskottet anhåller jag värdsamt.

Stockholm den 26 Januari 1874.

Gust. Silfverstolpe.